

Reaali Poiss

NUMBER 1 (63) JAANUAR 2006

TALLINNA REALKOOLI AJALEHT

10. veebruaril
Tallinna Realkoolis

Uksed avatakse 18.00
Pilet 20.- müügil kohapeal.

Üles astuvad kaunid G5 neid ja musikaalsed 21. Kooli poisid!

G5

Kesklinna kaunitar

G5G5

AVON
the company for women

Tšiki
Briki

Kooliraadiost kõlas mitu korda teade, et mõned neiud-noormehed veel oma eksamivälikut õppealajuhataja kabinetti kinnitama läheksid. Niisiis said lõpuks üheteistkümnendikud kinnitatud oma keemiad ja geograafiad ning ka 121. lend sai hakkama oma raskete valikutega. Nüüd jääb üle vaid kevade nimel veel rohkem pingutama hakata.

Ajakirjandusest on mitmeid kordi läbi käinud kõrghariduse tasutaiseks muutmise teema. Esimest korda Päevalehest sellest probleemist lugedes võttis ikka kõhedaks küll: "Aga äkki minul ei olegi võimalik selle eest tasuta, mis siis saab?" See selleks – mina olen tubli, suudan siis ka tööl käimise ära kannatada. Samas tuleb tunnistada, et Külli Riin Tigassoni artiklis oli omajagu tõde – miks peab ülikooli söökladadi oma maksumaksja rahast kinni maksma riigikoguliku lapse juuraõpingud? Ja ka vaatepunkt, miks peaks riik rahastama erasektorisse suunduvate tudengite kõrgharidust? Aga olgem ausad – see on keeruline probleem, mis õnneks veel praeguse abituuriumi bakalau-reuseõpinguid ehk ei puuduta. Lähemalt lugege aga Lise-Lotte artiklit.

Kui huvitavatest sündmustest rääkida, siis külastage kindlasti ka meie oma õpetaja näitust Aatriumi galeriis - lähemalt lk 4. 9. veebruaril ootab 4. korrusel kõiki *Performanceteljee* ja juba 10. veebruaril pakuvad rohkesti elamusi G5 neiud - kõik Kesklinna kaunitari valima!

Seniks aga vallatuid sõbra-päeva ettevõtmisi!

Peatoimetaja

Reali Poiss soovib õnne!

Liis Aavaste

30.01

Teel tasutaisele kõrgharidusele

Ma olen abiturient. Õnneks. Juba paar aastat on mul olnud siht silme ees ja kindel teadmine ning soov selle nimel vaeva näha. Tartu Ülikoolis paar aastat tagasi kehtestatud lävendipõhine vastuvõtt annab inimesele teatud kindluse – kindlad normid, mis tuleb kätte võita, et tasuta kõrgharidust reaalselt omanema hakata. See on hea, sest kas tahtejõulised ning samaaegselt andekad inimesed pole ühiskonnalt mingisugustki tuge ära teeninud? Sedapuhku tasuta kõrghariduse näol.

Eesti sotsiaalne ning majanduslik olukord pole üldpilti vaadates kiita. Liialt palju "häid päid" ei suuda oma potentsiaali täiel määral realiseerida. Tasuta kõrghariduse võimaldamine annab aga kõigile võimaluse oma aju proovile panna.

Teine argument tasuta kõrghariduse toetuseks on selle kvaliteet. Hoolimata sellest, et räägitakse Eestis üliõpilaste ületootmisest, räägivad arvud teist juttu. Kõrgharidust omandavate noorte osakaal rahvastiku koguhulgast jääb alla isegi Lätile, rääkimata Põhjamaadest. Niikaua kui lävendid säilitavad oma kõrge taseme ning riigieksamite tulemused moodustavad suurema osa nõutavast piirsummast, ei tohiks küll keegi kahelda, et tasuta kohad lähevad inimestele, kes neid pole ära teeninud. Kuigi ka riigieksamite süsteemis on teatavad puudused, on see juba teine teema.

Siiski on tänases Eesti haridussüsteemis niivõrd

palju vasturääkivusi, et nende lahendamiseks ei piisa ühe seaduse vastuvõtmisest. Üle poolte praegustest üliõpilastest maksavad oma kõrghariduse täiel määral kinni, mis enamikule neist tähendab õppimise kõrvalt tööl käimist. Ehk tõesti kaaluvad töökogemused üles sellevõrra kannatanud õpitulemused, aga siiski on paljudele üle jõu käiv teenida peale elamisrahade veel mitukümmend tuhat krooni õppemaksu. Ühe lahendina näevad paljud Austraalias juurdunud süsteemi, kus inimene peab oma õppemaksu tasuma alles pärast ülikooli lõpetamist, mil tal on võimalik asuda oma haridusele vastavale tööle. Kusjuures oma "võlga" hakatakse riigile tasuma alles teatava aastapalga juures. Selline süsteem mõjub kindlasti tunduvalt motiveerivamana kui enda neljaks töötamine õpingute vältel.

Tegelikult on õppemaksu kehtestamine suhteliselt loogiline samm, sest, nagu alati, investeeritakse riigi alustaladesse – inimestesse -- võimalikult vähe. Heaoluühiskonna mudel on hakanud traagiliselt muunduma. Täiel määral õppemaksu kinnimaksmine on kindlasti väga suureks takistuseks paljudele üliõp-ooli astumisel. 25% õppemaksust kinni maksta on ju tunduvalt vähem, aga kaoks mõiste "tasuta kõrgharidus". Seega olen ma kindel, et kannataks nii kvaliteet kui ka kvantiteet. Jah, isegi

kvantiteet. Statistika näitab, et tasutaisele kõrgharidusele üleminek on Euroopa riikides vähendanud õppurite arvu, isegi kui üldise pildina tundub selline kulude katmine õiglasem.

Eesti on väga raskes olukorras. Meid ümbritsevad riigid, kus tasuta kõrgharidus on käegakatsutav isegi välismaalasele – ka eestlasele. Helsingisse õppima asumiseks peab vaid olema piisavat auhustust ja pealehakkamist ning tagasipöördumine kodumaale tänapäevases kosmopoliitses maailmas ei pruugi tunduda enam eriti ahvatlevana. Samas saan ma aru, et hariduse finantseerimine nõuab kindlat sotsiaalset tagatist ja praeguses Eestis seda kindlustada on üüratult raske.

Maailm liigub kõrghariduse massiprojektiks arendamise suunas. Kõrges haridustasemes pole kunagi midagi halba olnud, aga selle saavutamiseks ei piisa lihtsalt tahtmisest ja jääb küsimus: kuidas võimaldada kõrgharidust kõigile, hoolimata nende majanduslikust seisust?

Ma ei ole sugugi kindel, et ma tasuta kohale pääsemiseks vajalikud punktid saavutan. Võib-olla, kui ma seisan silmitsi olukorraga, kus mul tuleb kaaluda tasutaise õppimise varianti, ei suuda ma päris objektiivselt hinnata enam tasuta kõrghariduse hüvesid. Praegu aga olen ma õnnelik, et mul on võimalus selle nimel pingutada.

Lise-Lotte

Täna lehes:

Teel tasutaisele kõrgharidusele.

lk. 2

Ok! Aitab!

lk. 3

Tegu&Nägu: Juhuslikud märkamised

lk. 4

Riik teeb välja! ja natuke REKi tegemistest

lk. 5

Omaloomingut suurematelt

lk. 6

Väikeste talvine vaheaeg

lk. 7

OK. AITAB! ehk kuue noore kuus lugu.

See on lugu kuuest väga noorest inimesest, kellel kõigil on oma elus üks või teine suur probleem, millest üritatakse sillas vabaneda. Näidendis vahelduvad dialoogid sillas stseenidega tegelaste elust ja neist konkreetsetest muredest, mis sunnivad elu võtma. Probleemid on seotud raseduse, tänavaelu, buliimia, surma ja vanematega.

Kuigi kõik kuus tegelast (Liis, Annika, Chris, Tanel, Elli ja Maria) seisavad sillas äärel kavatsusega alla hüpata, seisneb näidendi sisu hoopis üksteise hüppamisest ümber veenmises. Sisimas ei taha ükski tegelastest tegelikult enesetappu sooritada, kuid ei julge seda endale ega ka teistele tunnistada. Teiste probleemidele leiavad nad kõik lahenduse,

kuid enda omadest ei oska välja tulla. Näidendi lõpuks hakkab tegelastele kohale jõudma, et asi polegi nii lootusetu, kui algul paistis, ja et varem polnud nad lihtsalt saanud oma muresid mitte kellegagi jagada.

Osatäitmistest niipalju, et noorukesed näitlejad 7. ja 8. klassist mängisid äärmiselt hästi välja kurjade populaarsete õpilaste osad. Justkui olekski nad päriselus sellised. Väga hästi jälgendati ärevust ja pinges olekut, sillas kergelt kõikumine tõi ebakindluse hästi esile. Veidi rohkem oleks võinud siiski emotsioone näidata. Lööki rohkem pinget ja nägudesse rohkem valu, et ei tunduks nagu võlts seebiooperi kisma. Natukene kohatu tundus ka probleemide valik, sest tegelased olid alles nii noored (rasedus 12-13 aastase tüdruku puhul paneb mõtlema). Kiituste poole pealt tuleks veel ära märkida muusikavalik, mis kõlas antud situatsioonides väga sobivalt.

Lõpetuseks väike üleskutse: Reaalkooli poisid, palun tegelege rohkem näitlemisega, sest selle näidendi ainsa poisi osatäitja leidmisega oli probleeme ja näitleja tuli laenata hoopis Gustav Adolfi Gümnaasiumist (mis muidugi ei tähenda, et Taneli osa halvasti mängitud oleks).

Lotta Ojaver 10a

Mis sai REK-i magusamüügist ehk Reaali maias koolipere?

22. november, järjekordne unine teisipäeva hommik. Siiski – tunduvalt magusam hommikupoolik kui tavaliselt. Nimelt toimus sellel teisipäeval päeval Reaalkooli Esinduskoja magusamüük, mida viidi läbi teisel korrusel täpselt aula ukse ees. Lauad kohale veetud ja muud vajalikud ettevalmistused tehtud, võis REK-i liikmete suure hoolega tehtud küpsed müüki paisata. „Lettidel“ leiti eest vahvleid, pannkooke, ühe kirju koera, muffineid ja küpsiseid ning muidugi mitut sorti erinevaid kooke. Hinnad jäid vahemikku 2 – 6 krooni ning kogu kaup müüdi maha kõigest kolme vahetunniga, millest võib vaid järeldada, et meil on väga maias koolipere. Järelikult on olnud ainult positiivne – kõik kes ostsid, need ka kiitsid. Müügimeeste hoikeid kostus mitmes keeles, juhaks kui mõni õpilane mõtteis veel möödunud ainetunnis oli.

Kui kogu kaup müüdnud sai, tuli välja, et paljudele oli jäänud selgusetuks müügi eesmärk. REK-i nimel üritangi siinkohal asja parandada – magusamüük korraldati

heategevuslikul eesmärgil teha kooli hubasemaks ja rajada neljandale korrusele galerii, kuhu saaks välja panna õpilaste loomingut. Kunstiteoste – olgu need siis fotod, joonistused, maalid või muu säärane – eksponeerimiseks on vaja stende. Niisiis planeeritigi sellele kindlale teisipäevale magusamüük ja müük läks täielikult asja ette, stendide muretsemiseks koguti kokku 1068 eesti krooni.

Arvestades selle projekti edu, võin vaid loota, et selliseid asju ka tulevikus korraldatakse. Kahjuks või õnneks ei saa aga toiduga seotud üritusi pikalt ette planeerida, vaid alles vahetult enne nende toimumist kooliperet teavitada, sest euronõuete kohaselt võib keegi Tarbijakaitse kohale kutsuda. Igatahes AITÄH KÕIGILE – me saame endile korraliku galerii!

Lotta Ojaver 10A

REK-i koosolekud

Esmaspäeval, 16. jaanuaril, toimus erakorraline REK-i koosolek. Päevakorras oli tervislikum toit kooli puhvetis. Kohal olid, lisaks REK-i liikmetele, ka majandusjuhataja Veiko ja söökla juhataja Ülle.

Meile valmistas muret tervisliku toidu vähesus kooli puhvetis. Selleks olime kokku kutsunud koosoleku, kus arutada, kuidas olukorda paremaks muuta. Eelnevalt olime küsitlenud kaasõpilasi, et välja uurida, mida nemad sooviksid kooli puhvetis müügil näha ning mis oleks ka tervislik. Enamik õpilastest vastasid, et kooli puhvetis võiks müügil olla pähkleid, rosinaid, salateid, rohkem puuvilju, mahu, porgandeid, einevõileibu ja nätsu. Kahjuks pole võimalik salateid ja einevõileibu kooli kitsas puhvetis müüa, kuna nende jaoks on vaja eraldi külmletti (vastavalt tervisekaitse nõuetele ei tohi jooke ja toiduaineid ühes külmikus hoida), kuid selleks kahjuks puhvetis ruumi pole. Pakuti välja üks variant: müüa jäätisekülmik maha ja osta külmlett asemele, nii aga kaoksid jäätised müügil. Seega arvan, et sellele ideele oleks palju vastaseid, sest jäätis on minev kaup. Muud ettepanekud on suures osas teostatavad, kuigi Veiko oli väheke skeptiline nätsu suhtes. Tema arvas, et kui koolis nätsu müüdnaks, hakataks seda igale poole kleepima, küll laudade ning toolide alla. Eks siis ole varsti näha, kas näts ilmub letile või mitte.

Koosolekul otsustasime, et korraldame müügilt nn happekommid, mille asendame pähklite ja rosinatega. Lisaks nendele tulevad müüki porgandid, rohkem puuviljasorte ja mahu ning siis ehk ka närimiskumm.

Minu arvates võime pidada koosolekut edukaks, kuna suutsime esialgu ühise arutelu käigus leida parimad lahendused puhveti paremaks toimimiseks.

Lisette

Mari Veskimeister

(30.06.1994 - 14.12.2005)

Mari oli tore inimene. Talle meeldis väga koolis ja sõpradega koos olla. Vabal ajal käis Mari laulukooris ja kunstiringis. Kui tal veel vaba aega üle jäi, käis ta tennis trennis.

Kristiina Juhkami
5a klass

“Juhuslikud märkamised”

Tairi Tamme- Amjärv õpetab Tallinna Reaalkoolis kunstiajalugu ja on paljude gümnaasistide vaieldamatuks lemmikuks.

Reaali Poiss uuris, kas Tairil on päev enne oma neljanda isikunäituse avamist aega veidi juttu vesta ja enda elust pajatada. Mul vedas.

Kuueaastane kunstnik

Tairi oli kuueaastane ja käis Haapsalus lasteaias. Muidu igati tore kohajures ei meeldinud Tairile vaid fakt, et selle asemel, et teistega õues mängida, pidi ta pahatihti hoopis rühmatoas teadetakse juonistustega kaunistama. Sellise kasvatajapoolse kunstialase agi-

tatsiooni mõjul seadis Tairi ühel kenal päeval sammud Haapsalu Laste Kunstikooli sisseastumiskatsetele. Ise läks ja ise sai sisse ka.

Kuus aastat õppis Tairi usinalt

kunstikoolis. Vahepeal otsustas oma ema nõrdimuseks ka vehklemisega tegeleda, kuid loobus sellest mõttest, mõistes, et tegelikult veehik ta parema meelega siiski pintsli kuirapiiriga. Pealelastekunstikooli kuusaastakut ootas ees eraldi lisakursus Pallase-aegse kunstiopetaja juures. Aeg läks aga muudkui mööda ja õige pea hakkas silmapiiril terendama keskkool. Haapsalu vahel liikus aga ringi keegi salapärase kohalik kunstiperson, kes sobival hetkel soovitas Tairi emale tütar Tallinna kunstikeskkooli (Pelgulinna Gümnaasium) saata. Sügisest saigi väikelinna plikast pealinnapiiga.

“Tallinna tulles andis isa Tairile kaasa pealinna kaardi, kuhu oli kahe suure ristiga märgitud kool ja elukoht ning käskis peale tunde linna avastama minna.”

Üksi suures linnas

Tallinna tulles andis isa Tairile kaasa pealinna kaardi, kuhu oli kahe suure ristiga märgitud kool ja elukoht ning käskis peale tunde linna avastama minna. Esimesel aastal sai elatud perekonnatuttavate vanaema korteris. Memmekese käest oli perekonnal vastse keskkoolineu tegemiste kohta hea aru pärida. Teisel aastal kolis Tairi aga hotelli, sõi iga päev bistroos või pitsabaaris ning nautis elu täiel rinnal. Kuni koduigatsus vaikselt kiusama hakkas. Haapsalus ootas kena noormees ja

Tallinna üksindusest oli lihtsalt kõrini. Kõigele vaatamata jäi ta siiski pealinna ja lõpetas Tallinna Kunstikeskkooli.

Ringiga tagasi keskkooli

Gümnaasiumit lõpetades tahtis Tairi saada sisearhitektiks, siis veenis üks respektaabel õppejõud ta aga ümber ja soovitas hoopis teatridekoratoriks hakata. Tagantjärele paneb Tairit ennastki imestama kui

kergesti mõjutatav üks keskkooliõpilane ikka olla võib. Igatahes ei saanud ta tollasesse ERKI'sse sisse ja suundus hoopis Draamateatrisse dekoratori abi kogemusi omandama. Omaenesegi üllatuseks sattus ta hoopis ringiga Linnateatrisse, kus töötas – taaskord juhuse tahtel – terve aasta butafoordekoratorina.

Varsti oli oodata pisi-

kest peret ning paar aastat läkski mööda suuresti poja Jon Berdi seltsis. Kui järelkasv juba veidi suurem oli, otsustas Tairi koolitee taaskord jalge alla võtta ja astus Tallinna Pedagoogika Ülikooli kunstiõppima. Eelviimase kursuse lõpus saabus ta Tallinna Reaalkooli ning Tarmo Saareti

Alates 27. jaanuarist saab Tairi Tamme- Amjärve värskemat isikunäitust näha Aatrium Galeris Rütli tänaval.

Oma esimese näituse tõi Tairi välja “PEDA” lõputööna. Tolleks hetkeks oli ta kunsti õppinud 21 aastat 21 erineva õpetaja käe all. Uusim näitus on järjekorras neljas ja kindlasti mitte viimane.

heakskiidul võeti erkroosade juustega Tairi vastu lõbusasse kollektiivi, kus ta meid tänase päevani rõõmustab.

Koolis Tairile meeldib. Eelkõige meeldib talle, see, et saab õpetada just keskkooliõpilasi ning nende silmi kunstiajaloo särema panna. Selline õpetajaamet annab võimaluse end ka kunstnikuna vormis hoida ja pakub hingele rahu.

Siim

PROPAGANDA 2006

Filmifestival PROPAGANDA toimus esimest korda 2005. aasta kevadel Rakveres. Tegemist on noortele suunatud üritusega. Festivalile pääsemiseks tuleb korraldajatele saata oma film.

- 1) Filmid tuleb esitada VHS-il, DVD-l, MiniDV-l või videofailina CD-l või DVD-l.
- 2) Film võib olla millest tahes. Tähtis on vaid see, et see poleks solvav ning oleks kooskõlas kõikide Eestis kehtivate seadustega, sh ka autorikaitse seadusega.
- 3) Filmi autorid ei tohi olla vanemad kui 25 aastat. Filmid tuleb saata 10. märtsiks 2006. aastal aadressile Laada 14, Rakvere, 44310, märksõnaga "PROPAGANDA 2006." Film ja selle autorid tuleb kindlasti registreerida ka internetis festivali koduleheküljel aadressil www.propaganda.ee. Registreerimine koduleheküljel algab veebruaris ja enne pole mõtet saata filme ka posti teel. Kui kõik filmid on kohale jõudnud, valitakse nende hulgas 25 paremat, mis osalevad PROPAGANDA filmipäevade võistlusprogrammis.

Loe lisa: www.propaganda.ee

Noorte moefestival NEO:N 2006!

17.veebbruaril 2006. aastal kell 17 toimub Piritava Aja Keskuses kõikide moesõprade rõõmuks taas noorte moeshow NEO:N – Noorte Enda Oma Nägu. Praegu on paras aeg haarata käärde ja kanga järele, et disainida midagi uut ja põnevat ning esitleda seda professionaalsele žüriile! Raputa moemaailma ja loo ise trende! Kollektioone esitlevad catwalkil autorite valitud modellid. Osalejaid ootavad auhinnad ja tunnustus tuntud tegijatel moevallas. Registreerimine ja kavandite esitamine 9.veebbruarini Piritava Aja Keskuses (Merivälja tee 3, Tallinn) tel: 6212 500, e-post: pank@piritavak.ee
Lisainfo: www.piritavak.ee

Tere, head reaalikad. Mul on teile üks vana uudis. Teatrisse tasub tulla. Ausõna! Ja klassikat tasub vaadata. Shakespeare'i näiteks. Kui teda on niimoodi nipiga kokku miksitud, nagu Tiit Ojasoo oma "Julia" lavastuses. Või kui teda nii nõtkelt ja romantiliselt mängitakse, nagu lavakatudengeid. Või kui ta nii otse kaasajaga kokku kõlksub, nagu "Othello", mis on tegelikult Üks karm armukadedate ja auahnete sõjaväelaste lugu. "Kevadet" tasub ka alati üle vaadata. Kõik tuntud lood ja naljad küll, aga stiilselt tehtud. "Aabitsa kukke" tasub vaadata - üks mees, Tõnu Oja, väänab seal reaalsust niimoodi, et nuta või naera. Ja "Savonarola tuleriita" tasub vaadata, kui natuke sügavamalt mõelda tahad selle üle, mis siis tegelikult olemas on.

Tasub tulla ümber nurga - ja oledki teatris. Ja kui juba teatris oled, tasub võtta ka "TeatriCooli" pakett, siis on ISIC Scholariga 6 lavastust 30%-lise soodustusega ja 7. lavastus sulle ja ühele su sõbrale TASUTA!

Kohtumiseni teatris!

Tanel Tomson
Draamateatri avalike
suhete juht

Riik teeb välja ?

Miks just selline muudatus?

Alates 1. jaanuarist 2006 saavad kõik põhikooli õpilased tasuta koolitoitu üks kord päevas, viis korda nädalas. Tegelikult ei ole tegu mõne erilise uuenduse või erakorralise muudatusega, vaid Eesti sotsiaalabi loomuliku arengu ühe väikse sammuga. Sotsiaalabi on suunatud pensionäridele ja lastega peredele ehk siis riigi minevikule ja tulevikule. Koolitoit riigi arvel on vaid üks väike muudatus, nagu näiteks ka pikenenud vanemahüvitis või pensionitõus.

Kelle rahad?

Kas sõna „tasuta“ sobib artikli esimesse lausesse? Kui keegi midagi saab, tähendab see ju alati, et keegi teine kaotab. 2006. aasta riikliku eelarve maht on 61,2 miljardit krooni, mis on üle 15 protsendi enam kui aastal 2005. Kuid riik ei leia seda raha mitte maast ega korjanduskaribist, vaid maksumaksja taskust. Ja kogu see tasuta koolitoit on tegelikult lihtsalt ühiskonnakihitide tasakaalustamine. Makse maksavad kõik vastavalt oma tuludele, kuid koolitoitu saavad kõik võrdselt. Või noh, vahest tugevamad ja kiiremad veidi rohkem.

Ja nüüd siis tagajärgedest

Mis saab 200-st kroonist, mis nüüd pere eelarve väljaminekutest maha võib arvestada, ei

tea ma tõesti. Selle eest saab 20 burgerit või 20 õlut või hoopiski midagi kasulikku. Kuid kas need riigi 200 krooni, mis nüüd iga lastega pere elu lihtsamaks teevad, leiavad enda lõpu kohus või prügikastis? Umbes kolmandik reaalkooli kaheksandikest ei söönud enne koolitoitu või õigemini ei maksnud selle eest. Kas õpilased, kes pole harjunud sööma koolitoitu, hakkavad seda nüüd massiliselt sööma? Kas tõesti on riigil tarvis anda see raha igäuhele. Minu klassis (10B!!) näiteks ei teinud keegi avaldust tasuta toidu saamiseks. Suurem osa saab oma kuludega hakkama ja ei vaja sellist toetust. Rääkisin paar sõna põhikooli õpetajatega ja sain natuke tagasisidet, mis siis söögivahetunni ajal õieti toimub. Tuleb välja, et söömas käivad kõik, kuid sugugi mitte kõik ei söö. Nüüd, kus toit on õpilastele tasuta, on nad muutunud palju valivamaks oma lõunasöögi suhtes. Paljudel põhikooli tüdrukutel on näiteks krooniline dieet ja nii mõnigi eelistab burgerit riigi poolt kinni makstud kartulitele. Head isu!

Viktor Nikonov 10b

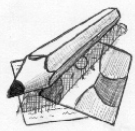

TEATRICool

TEATER PEAB OLEMA ELUS. TA PEAB SIND VIHASTAMA VÕI NUTMA AJAMA, TEKITAMA SINUS HELGUST. TEATER PEAB OLEMA SÜGAV. TEATRICool ON PAKETT, KUST LEIAD EESTI DRAAMATEATRI KÕIGE ELUSAMAD JA SÜGAVAMAD LAVASTUSED.

VÕTA TEATRICool JA VAATA 6 LAVASTUST 30%-LISE ISIC-SOODUSTUSEGA, SIIS ON 7. LAVASTUS SULLE JA SU SÕBRALE TASUTA!

KAS TEATER VASTAB SINU OOTUSTELE? TÄIDA KÜSIMUSTIK MEIE KODULEHEL WWW.DRAAMATEATER.EE JA JAGA MEIEGA OMA MÕTTEID NING ARUSAAMU!

- A: Kirjutasin välja kõik "I" tähega algavad sõnad, mida ma tean. See võttis mul aega 4 tundi, vahepeal jõin kohvi, siis kirjutasin edasi. Seejärel panin nad tähestikuliselt järjekorda ja kontrollisin sõnaraamatust, mis sõnad mul kirjutamata jäid.
- B: Mis sõnad sul kirjutamata jäid?
- A: Oota, ma kohe jõuan selleni. Niisiis kontrollisin sõnu sõnaraamatu järgi ja nägin, et olin kirjutamata jätnud täpselt 7 sõna.
- B: Ja mis sõnad need olid?
- A: Oota nüüd, ma kohe jõuan selleni. Seega sõnaraamatut lugedes leidsin, et olin jätnud kirjutamata täpselt 7 sõna, kuid samas olin kirjutanud ühe täiesti uue sõna, mida sõnaraamatus ei olnud.
- B: Mis sõna see oli?
- A: Oota nüüd, ma kohe jõuan selleni. Kui olin avastanud, et minu kirjutatud sõna sõnaraamatus ei olnud, siis hakkasin mõtlema, et võin väita, et jätsin kirjutamata 6 sõna. Oled sa minuga ühel nõul?
- B: Olen, kuid samas, kas saab ikka nii...
- A: Kas sa lubad mul palun jätkata? Seega olin kirjutanud 6 sõna vähem, kui maailmas I tähega sõnu on.
- B: Sa tahtsid öelda eestikeelseid sõnu, mitte sõnu maailmas üldse.
- A: Nii, oota, ma kohe jõuan ka selleni. Seega olin kirjutanud 6 I tähega algavat sõna vähem, kui neid eesti keeles, maailmas on. Ma polnud tulemusega sugugi rahul ja kordasin sama järgmisel

päeval. Järgmisel päeval läks kirjutamine kiiremini ja sain valmis kolme tunniga, kuid jõin siis kohvi ja ülejäänud tunni, kontrollisin, kas kõik sõnad on ikka kirjutatud. Kui olin veendunud, et kõik I tähega sõnad on kirjutatud, panin nad taaskord tähestikuliselt järjekorda ja hakkasin neid sõnaraamatu järgi kontrollima.

- B: Kas sel korral olid kõik sõnad olemas?
- A: Oota nüüd natuke, ma kohe jõuan selleni. Kontrollides kõikide sõnade olemasolu leidsin, et olin kõik sõnad ilusti ära kirjutanud, kuid...
- B: Kuid olid kirjutanud jälle mõne uue sõna lisaks?
- A: Oota, ma kohe jõuan selleni. Kui olin veendunud, et olin välja kirjutanud kõik sõnad, mis sõnaraamatus leidsid märkasin, et olin siiski kirjutamata jätnud sõna, mille ma olin eelmisel korral lisaks kirjutanud.
- B: Kas see sõna, mida sõnaraamatus ei olnud?
- A: Oota nüüd palun natuke, ma kohe jõuan selleni. Seega olin avastanud, et olin kirjutamata jätnud tolle sõna, mille eelmisel korral kirjutasin ja mida sõnaraamatust ei leidsin. See sõna oli mul kontrollimisel kuidagi kahe silma vahele jäänud ja mõtlesin kõik uuesti algusest alata, kuid...
- B: Kuid sa ometigi ei teinud seda?
- A: Oota, kui sa vahele segad, siis ma ei jõuagi kunagi selleni. Niisiis otsustasin kõik algusest peale teha, olles kaval ja kirjutades selle sõna, mille olin ära jät-

nud, kõige esimeseks, et vältida seda, et jätan taas kord selle sõna kirjutamata. Niisiis võtsin paberi ja pliitsi ning hakkasin kirjutama.

- B: Kas sul siis kolmandal korral õnnestus kirjutada kõik sõnad, mis on sõnaraamatus, pluss veel too enda mõeldud sõna?
- A: Oota nüüd, ma kohe jõuan ju selleni. Hakkasin kirjutama, kuid ei suutnud kuidagi alustada. Mõtlesin pool tundi, vahepeal jõin kohvi ja siis mõtlesin edasi, kuid mitte kuidagi ei tahtnud meenuda sõna, mille olin esimesel korral kirjutanud, mida sõnaraamatus ei olnud.

To be continued...

K e r t u
Rakke nimeline

Saatus

On sihtmärgid head,
kuhu sammud nüüd sead,
kuid ennast sa nead,
teelt eksima pead,
seda hästi sa tead,
on näha need vead,
k ik k verad read.

Tõnis

Saladus

Suurim saladus varjab end alati
k ige ropumas vaikuse potis.
Ajukurdude tohutus palatis
lamab saladus haigena voodis.

Pole p etajaid kunagi olnud tal,
pole k rvu, kes teda on kuulnud.
Ainus kaaslane kükitab voodi all
ennustades, mis saab, ta on surnud.

Ruumi omanik kägistab halvatut,
m ttej uga ta lämmatab n rka,
kelle sumbuu häälekaja saamatult
seinapragudest tagasi p rkab.

Kui nüüd hku ei saa hääbub saladus
surma kutsuma unenäo laande.
Kui kord kunagi terendaks vabadus,
aitaks saladus leida meil aarde.

Tõnis

TEATRICool

TEATER PEAB OLEMA ELUS. TA PEAB SIND VIHASTAMA VÕI NUTMA
AJAMA, TEKITAMA SINUS HELGUST. TEATER PEAB OLEMA SÜGAV.
TEATRICool ON PAKETT, KUST LEIAD EESTI DRAAMATEATRI KÕIGE
ELUSAMAD JA SÜGAVAMAD LAVASTUSED.

**VÕTA TEATRICool JA VAATA 6 LAVASTUST 30%-LISE
ISIC-SOODUSTUSEGA, SIIS ON 7. LAVASTUS SULLE
JA SU SÕBRALE TASUTA!**

KAS TEATER VASTAB SINU OOTUSTELE?
TÄIDA KÜSIMUSTIK MEIE KODULEHEL WWW.DRAAMATEATER.EE
JA JAGA MEIEGA OMA MÕTTEID NING ARUSAAMU!

Minu talvine koolivaheaeg

Minul oli tore vaheaeg. Vaheaja alguses ei teinud ma erilist küll midagi. Vaatasin telekast erinevaid filme, mängisin arvutiga ja logeesin lihtsalt. nneks oli peagi jõululaupäev. Jõuludeks sain päris palju kinke ja komme sain lausa kuhjaga.

Me käisime perega Kuutsemäel suusatamas. Mina sõitsin lumelauda, teised aga mäesuuska. Mulle meeldis seal väga. Meie hotelli taha oli tehtud liuväli, kus õhtuti küünlavalguses uisutasime. Kui tulid müügile säraküünlad ja tormitikud, siis mängisime kodus õues nendega. Aastavahetusel olime külas, kus oli palju sõpru koos, täpselt südaööl lasime vingeid rakette. Minul aga juhtus väikene äpardus, nimelt minu telefon kukkus õue lumehange ja oli ööläbi õues. Hommikul leidsin ma selle õnneks üles. Pühapäeva pärastlõunal käisin klassi kaksikutega kinos „Harry Potterit“ vaatamas. Järgmise päeva hommikul käisime ujumas. Neile meeldis Nõmme ujulas väga, sest nad olid seal esimest korda. Mina aga käin seal päris tihti. Teispäeval käisime sõbrannaga uisutamas Premia jäähallis. Seal oli palju lapsi.

Koolivaheaja viimased kolm päeva veetsin ma Pop! Sessionil. Põnev oli jälgida rulatajate võistlusi. Võistlustel võistles ka palju eestlasi. Sellel üritusel olid ka juuksurid, kes tegid vingeid sassis soenguid. Loomulikult lasin minagi sellise endale teha.

Kokkuvõttes võiks öelda, et ma jäin oma vaheajaga väga rahule, sest palju igavleda ei tulnud.

Ann-Christine Allik 4a

Minu koolivaheaeg oli väga tavaline, sest ma ei teinud vaheajal eriti midagi. Sellest, mida ma aga tegin, saad teada jutus.

Esimene päev olin kodus ja mängisin oma koeraga. Tema nimi on Garuda. Kuna veerandi lõpus jäin ma tuulerõugetesse, siis ma paranesin tuulerõugetest. Tuulerõuged on hullult nõme haigus.

Enne jõule käisin vanaema juures. Seal ma eriti midagi ei teinud, istusin arvutis põhiliselt.

Jõuluõhtu oli mul väga tore. Käägis oli meil kaetud suur ja pidulik laud. Õhtul käisin veel saunas kah. Pärast sauna avasime kinke. Ma sain kingiks 500 tükkilise pusle ja veel palju muudki. Muni koer sai hästi suure kondi jõuludeks.

Vana-aasta õhtul olime Pärnus tuttavate juures. Me lasime palju rakette ja meil oli tore olla. Magama läksin kuskil kell 5 hommikul.

Tegelikult oli mul ikka väga tore vaheaeg.

Brit Maria Tael 4a

Karoliine Mäeots 4a

Jõuluvaheaja viimasel neljapäeval läksime perega Egiptusesse. Sõitsime Sharm El Sheiki 5 tundi. Kui me kohale jõudsime, tundsim, et õhk on väga soe, üle 25 kraadi. Üldse on Egiptus kuum maa, suvel võib seal olla kuni 60 kraadi sooja. Sharm El Sheik asub Siinai poolsaarel, punase mere ääres. Punane meri on väga soolane ja täis erilisi kalu. Mõned kalad on näiteks sulgedega, mõned üleni kirjud. Kalad elavad korallide vahel. Korallid on väga ilusad, mõned on nagu lilled, mõned nagu sammal.

Egiptus on väga omapärase maastikuga, ümberringi on mäed ja liivakorb. Seal kasvab üksikuid puid.

Mägedes elavad Beduiinid. Mõndade beduiinide majad on kokku pandud suurtest papitükkidest ja kõigest, mis on käepärane. Beduiinid elavad ilms elektrita. Enamikel beduiinidel on ka kaamelid, kes söövad hea meelega pappi.

Minule meeldis Egiptuses väga.

Rose Maria Sõnajalg 4b

Õpetajate killud!

Õp. Tendermann:
"Kui ma nüüd püsti tõusen ja sinu kaelani jõuan, läheb see küll väänamisele!"

Õp. Karu:
"Ameerikas on kaks linna."
Täitsa pael just!"

Õp. Orusaar:
"On ikka nõid, talle ei meeldi mu käekiri."

Õp. Kupits:
"Ma ei hammusta muidu."

Õp. Kuurme:
"Kas ma olen päike? Kas ma säran? Kas ma annan valgust? Ei!!! Ma olen Maa!!!"

Õp. Saukas:
"Mis saab siis kui üks jääkuubik ääreni täis veeklaasis ära sulab. Mitu grammi vett üle ääre tuleb?"

Õpilane: "20g!"
"Mis 20g??? 20 grammi on kutsika pissiloik, mitte jääkuubik!"

Õp. Kangro:
"Sõbrannad räägivad tagapingis... Ma lähen täna Viru keskusesse! Jennyferi! Täiega icc!"

"Ma saan aru, et te olete

väsinud. Reedene päev ju. Ma olen ka. Aga teid ei saaks ju tänavalegi lasta – jääte kohe auto alla!

"Need on meeste ja naiste vahelised naljad. Mul on ka üks. Naine läheb tanklasse, tangib bensiini. Auto ei taha sõitma hakata. Naine läheb räägib mingi mehega tanklast. See küsib: "Aga kuhu sa tankisid?" Naine näitab pagasiruumi."

"Bensiin on hea lahjenda- ja, lahjendab rasva ka. Nüüd kõik naised mõtlevad, et Oh! Bensiinidieet!"

Õp. Kuurme:
Kellelgi hakkab tunnis mobiil helisema...

"Pill hakkas mängima!"
Paneb lambi põlema...
"Lamp läks ka põlema... Varsti tulevad tantsutüdrukud ka!"

"Mina ei oska joonlauaga massi mõõta.... aga Gunnar Polma oskab..... ja sai õige vastuse ka... vot selline ökoloogiline olevus"

"Minu arvates on Mailis Reps tulnukas"

"Infrapunane valgus on väga punane. Veel punasem kui punane värv..... Isegi punasem kui kommunistid

Õp. Silland:
"Who do you look like?"

Natuke nuputamist!

- Sul on kaev ja kaks anumat: 3l ja 5l. Mõõda nendega 4 liitrit.
- On 3 lampi ja 3 lülitit erinevates ruumides. Tee kindlaks, millisele lambile kuulub milline lülit, kui tuppä tohid siseneda vaid ühe korra.
- Vii kits, hunt ja kapsas üle jõe paadiga, kuhu mahub vaid üks asi peale sinu enda. Üksi jäetuna sööb hunt kitse ja kits kapsa.
- Mis värvi oli Napoleoni valge hobune?
- Korruta valem $(x^{6+y} + 87^{x-y}) / 57^x \cdot y^2$ loomade arvuga, mille Mooses laeva kaasa võttis.
- Kahe tiku abil, mis kumbki põleb 1 minuti, mõõda 45 sek.

õpilane: "I look just like my dog!"

Õp. Silland: "No wonder..."

Klassis on vaikus...

Õp. Raa: "Ei lase mulle silma!!!"

Vaikus jätkub...

Õp. Toomra:

(Tunnis heliseb mobiil) "Jah, et nende mobiiltelefonide jaoks on klassis üks tass veega, kuhu me need helisemise korral sisse pistame.. et vaatame kas siis on vaterpruuf. Ja kui terveks jääb, siis antakse see minu kätte: et kas lollikindel ka on"

"Kes selle teksti siin tõlgiks?... Kes selle teksti siin tõlgiks?... OOOOT MISAS SSSSSJA?!?!?!.....Tanel tõlgib."

„Kas ma ütlesin teile kord, et mulle meeldib p-kool rohkem kui e-kool?? No teate küll see kool nagu mis paberile kirjutatakse..Ja pealegi tahab meie kooli direktor g-kooli, kus on kõik nii nagu Gunnar tahab.“

Õp. Oks

„Erkki!! Vaata ringi. Põrgatamine on korvpallis viimane asi!!! „

Õp. Kravtšenko

„10B – stabiilne katastroof!“

„Jahh.. see pole keemia, Andres, zdes' nado mõtlema“

Tähelepanu, tähelepanu !!!

9. veebruaril tuleb Tallinna Reaalkoolis ettekandmisele erakordne visuaalne elektroonilis-akustiline etendus PerformanceAtalejee. Speaktaaklit esitavad TRK vilistlased ja abiturientid. Etendused toimuvad 18.00 ja 20.00. Et saada sellest ainulaadsest kultuurisündmusest osa, registreeri end publikuks aadressil performance.kunst@yahoo.com

Reaali Poiss

Tallinna Reaalkooli ajaleht nr. 1 (63) jaanuar 2006

peatoimetaja
toimetajad

Karin Volmer 12b
Maili Madisson 11b

kirjutajad

Siim Tõniste 12b
Lise-Lotte Lääne 12b
Lotta Ojaver 10a

veebileht
toimetaja ja küljendaja

Kristen Kaasik 11b
Janika Leisalu 11b

Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 6-12 lehekülge ning on tasuta.

Veebileht: <http://rp.real.edu.ee>

Ühendus: reaali.poiss@real.edu.ee